

Hiç Ölmeyeceğiz Biz

– EDİP GÜL · 28 Şubat 2023

HIÇ ÖLMEYECEĞİZ BİZ

Hiç ölmeyecekmiş gibi yaşıyoruz bu dünyada. Hiç bir zaman ölmeyi düşünmüyoruz, aklımızdan bile geçirmiyoruz. Ebedi yaşayacakmış gibi hareket ediyoruz. Hep dünya için yaşıyor, dünya için çalışıyor, dünya için ebedi yaşayacakmış gibi mal mülk biriktiriyoruz.

Bu dünyadan başka dünya yokmuş gibi davranıyoruz. Demirdenmişiz, hiç hastalanmayacakmışız, hep sağlıklı olarak kalacakmışız gibi yaşıyoruz. Argo tabirle dünyaya kazık çakacakmışız gibi yaşamımızı sürdürmekte ısrarcıyız. Ahiret yokmuş, gibi, hiç ölmeyecekmişiz gibi yaşıyoruz. Bize göre hep başkaları ölecek.

Sabah oluyor akşam olsun diye uğraşıyoruz. Akşam oluyor sabah olsun diye bekliyoruz. Günler geçiyor öbür güne endeksleniyoruz. Haftalar geçiyor öbür haftaları kolluyoruz. Haftalar haftaları kolluyor, ayları bekliyoruz. Hep memur ve işçi olarak aybaşlarını hayal ediyoruz. Aybaşları geliyor değişen bir şey olmuyor. Öbür aybaşlarını gözlüyoruz. Dahası ayın sonunu elimize geçen paralarla geçirmeye çalışıyoruz. Esnafsak çeklerle ömrümüz geçiyor birini ödüyor öbürüne koşturuyoruz. Hiç bitmiyor bu kavga.

Bir kaosa sürüklenmiş gibi yaşıyoruz. Yaşadıkça kargaşa daha derinleşiyor. Bir bakmışız ki yaşlanmışız. Çocuklar büyümüş, kiminin evlilik zamanı gelmiş, kiminin üniversite sınavı. Oysa daha dün biz üniversite sınavına girmiştik. Oysa biz daha dün gibi yeni evlenmiştik. Çocuklarımız olmuştu, onları büyütmiştik. Okula yazdırmış, okulları bitirmesini beklemiştik. Hatta ondanda öncesi akşam olup eve gelmelerini

gözlemiştik. Biraz gecikince korkuya kapılmış, onları bin bir telaş ve korku içinde aramaya başlamıştık. Onlarla sevinmiş, onlarla üzölmüştük. Onların masraflarına yetişmeye çalışmıştık. Kredi kartlarını ve faturaları ödemeye çalışmıştık. Süt paraları, Pazar paraları, kent kartlar bizi kovalıyordu. Hasılı bir hayat böyle sona geldi. Sona geldi ama biz hala farkında değiliz. Farkındayız diyoruz ama umursamıyoruz. Nüfus kağıdımız olmasa kendimizi 18'inde sanacağız. 18'den büyük çocuklarımızın olması bile durumu değıştirmiyor.

Biz Peygamber Efendimiz (as) ın Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için çalışın' emrine canla başla uyduk, hala da uymaktayız. 'Yarın ölecekmiş gibi ahiret için çalışın' emrine ise uyduğumuz şüpheli. Bu gidişle uyacağımız da pek kesin değil. Çünkü hayatı seviyoruz, hayatı seviyoruz ama ölümü sevmiyoruz. Bu hayat geçici de olsa biz ona ebediymiş gibi dört elle sarılmışız.

İşte bu sonsuz yaşama fikri aslında bizim ruhumuza yazılmış ezel aleminde. Ama biz onu yanlış yerde aramaktayız. Ölümün bir son olduğunu sanıyor, üzerimize alınmıyoruz. Çünkü biz fani değiliz başkalarını fani. Oysa bu dünyaya gelen her şey ve herkes fani.

Bir gün bakacağız ki hayatla ölüm arasına gelmişiz. Ama hala dünyada yapacağımız işler kalmış. Oysa bitireceğiz sanmıştık biz bütün işlerimiz. Ama olmadı, olmayacak her istediğimiz. Bizim istediğimiz şey de pek normal değil. İmkansız iş. Biz Sultan Süleyman gibi bin yıllık ömür istiyoruz. Hayat çok kısa. Günler de pek çabuk geçiyor yazık.

Ahmet Kemal